

Térformálás - tömegkompozíció

A SOTE épület főhomlokzatának karakterét a hosszan kinyúló, vékony, lemezszerű lapostető és az azt alátámasztó, filigrán oszlopsor adja. A törékeny, légies hatás megszakad a téglaszínű beton elemekkel burkolt, külső liftmagból képzett oszloppal, amely tömegében és anyagában szinte hangsúlyosabb a „mögötte” álló házról.

A javaslatunkban vázolt tömeggel balanszot képeztünk a két homlokzati elem között. A téglaszínű oszlop kubatúráját megismételtük, de a hálószerű, áttetsző anyaggal a homlokzat finomságához illeszkedtünk.

Milieu Intérieur

A modern élettan születése a 19. század közepére tehető, mikor egy francia fiziológus Claude Bernard (1813–1878) leírta, hogy „...az élő szervezet voltaképpen nem a külső környezetében (*milieu exterieur*) létezik (a légkörben, ha lélegzik vagy a tengerben ha ebben a környezetben él), hanem egy folyékony belső környezetben (*milieu intérieur*), amelyet a keringő folyadék alkot, amely körüveszi valamennyi szöveti elemét. (...) A belső környezet stabilitása az elsődleges feltétele a létezés szabadságának és függetlenségének”

Pályázatunkban a fenti alapvetést modelleztük: a szobor komponensei egy enyhén deformált hasábra foglalt kisebb hasárból állnak. A hasábok anyaga expandált acéllemez háló. A háló szilárd, nagy teherbírási anyag, ugyanakkor távolabbról mégis áttetsző, szinte anyagtalannak hat. Az egymást átfedő hálók a szemlélő legkisebb helyzetváltoztatásánál is interferálnak. Ez a jelenség a külső hasáb folyamatos vibrálását okozza, így ez a felület inkább tűnik folyékonynak, mint szilárdnak. Tehát a külső, változó tömegben felsejlik az állandó, stabil tömeg.

Az alkotás így leginkább mozgásban érvényesül, ezért rövid animációt készítettünk róla, amelyet a mellékelt CD tartalmaz.

Az expandált acélháló felhasználásának szép példája Shiro Kuramata „How High The Moon” nevű széke 1986-ból.

MILIEU INTÉRIEUR
BENEDEK ZSANETT & LAKOS DÁNIEL
KÖZTÉRI SZOBOR - PÁLYÁZAT KKIP-0005-1B/2009

